

מ"ת 48019/01/19 - מדינת ישראל נגד מוחמד ג'בארין

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 48019-01-19 מדינת ישראל נ' ג'בארין (עציר)

תיק חיצוני: 16/19

לפני כבוד השופט ניצן סילמן

המבקשת מדינת ישראל

נגד

המשיב

מוחמד ג'בארין (עציר)

החלטה

1. בקשה להורות על מעצרו הממשי של המשיב עד תום ההליכים כנגדו; כנגד המשיב הוגש כתב אישום בו יוחסו למשיב עבירות בנשק, ירי באיזור מגורים, וחבלה בכוונה מחמירה.
2. על פי הנטען בכתב האישום- הנאשם (להלן "המשיב") ובשאר בן נשאת ג'בארין (להלן "המתלונן") הנם קרובי משפחה, בני פלגים נפרדים של משפחתם, המתגוררים באום אל פאחם; בין הפלגים קיים סכסוך דמים. ביום 25/12/18 בוצע ירי לעבר בן משפחת המתלונן; בצהרי אותו היום נרצח אביו של המשיב.
3. ביום האמור, כמה דקות לאחר שעה 16:00 אליבא כתב האישום- נסע המתלונן ברכב מסוג יונדאי טוסון באום אל פאחם; המשיב, יחד עם אחרים, נסע ברכב סקודה שחור; על פי כתב האישום בידי המשיב היה אקדח גלוק; משהבחינו המשיב והאחרים במתלונן, עקבו אחריו ברכבם, עקפו את רכבו וחסמו את דרכו; המשיב יצא מרכב הסקודה וירה לעבר המתלונן באמצעות אקדחו; הקליע פגע במכסה מנוע רכב המתלונן; ככל הנראה עקב תקלה בנשק, לא עלה בידי המשיב לירות כדורים נוספים; המתלונן הסיג לאחור את רכבו, והחל נמלט; בינתיים החזיר המשיב האקדח לפעולה, וירה לעבר המתלונן כ- 4 יריות נוספות. אליבא כתב האישום כלל היריות נועדו לגרום למתלונן חבלה חמורה או מום. הירי בוצע בעיבורה של אום אל פאחם.
4. המחלוקת העובדתית אינה לגבי כלל היריעה; למעשה אירוע הירי כלל אינו שנוי במחלוקת, עת הוא מצולם. בסדרת תצלומים אחת נחזה צילום הירי הראשוני, הנסיעה לאחור והמשך הירי; בסדרה אחרת נשמע קול הירי. גם סוגי הרכב אינם שנויים במחלוקת (מזכר כ"א). קיימים גם עדים לאירוע (האני ג'בארין) אשר לא זיהו הדמויות (מזכר ט"ו ועדות האני).
5. המחלוקת המרכזית מצומצמת לזהות היורה; האם מדובר במשיב אם לאו.

6. הראיה המרכזית בתיק הנה עדות המתלונן, אשר נגבתה ביום 25/12/18 (סומנה 2), ועדויות ההמשך מיום 31/12/18 (א2).
7. כבר מהעדויות הראשונה מזהה המתלונן את המשיב כיורה (שו' 4), תחילה מכחיש היכרות אך בהמשך מאשר כי מכיר את המשיב "מזמן", ומאשר כי קיים סכסוך בין פלגי המשפחות (שו' 15); המתלונן מאשר במפורש כי ראה את פני היורה (שו' 19) וטען כי רק אדם אחד ירד מהרכב (שו' 38 לעדות מיום 25/12/18).
7. המשיב הכחיש כל המיוחס לו וטען כי מדובר בעלילה שנרקמה על רקע הסכסוך בין המשפחות; המשיב בחקירתו מיום 30/12/18 הכחיש כי הוא מכיר את המתלונן (שו' 126,128), ומכחיש כל קשר לירי (עדויות 2/1/19).
8. המשיב מטעים כי עלו סתירות רבות בעדות המתלונן- הן בכמות האנשים ברכב הסקודה כנטען ע"י המתלונן (4 או 5), הן בטיב היכרות הצדדים- המתלונן והמשיב (טענה כי עבדו בעבר במושב שורש, שעלתה בהודעת המתלונן מיום 31/12/18 ואשר לא נמצא לה תימוכין), והן כשל מרכזי בתיאור אירוע הירי- עת המתלונן טוען כי רק אדם אחד ירד מהרכב, ועל פי צילומי האירוע ירדו שני אנשים מרכב הסקודה.
9. על בסיס כשלים אלו מבקש המשיב לקבוע כי אין בידי המבקשת ראיות לכאורה להוכחת האשמה, ולמצער כי עצמת ראיות אלו אינה גבוהה.
10. כידוע, בעת בחינת קיומן הלכאורי של ראיות- בית המשפט נדרש להכריע באופן הסתברותי: האם קיים, בנסיבות, סיכוי סביר להרשעה, זאת מבלי לקבוע מסמרות ביחס למהימנותן, או משקלן של הראיות המונחות בפניו (בש"פ 8087/95 זאדה).
11. בשלב בחינת התשתית הראייתית לא יידרש בית המשפט לטענות הנוגעות למהימנות או למשקל הראיות, אלא במקרים חריגים, כאשר חומר הראיות מגלה על פניו סתירות או פירכות מהותיות, המלמדות על חולשה בולטת בתשתית הראייתית (בש"פ 7362/15).
12. לא כל סתירה או אי דיוק יכרסמו בדיות הראיות לכאורה; בשלב מקדמי זה, יש להראות כרסום ממשי, פירכה הגלויה על פניה, ולא אי התאמה גרידא.
13. על בסיס הלכות אלו, יבחן חומר הראיות בהליך דנן.
14. עיינתי בחקירת הצדדים והעדים, בצילומים ובתמונות ונחה דעתי כי קיימות ראיות לכאורה המבססות סיכוי

סביר להוכחת האישום. אמנם, קיימות סתירות כאלו ואחרות בעדויות המתלונן, אך מדובר בסתירות משניות, ואין די בסתירות אלו לקעקע התשתית של ראיות לכאורה, בשלב מקדמי זה.

15. ראשית- חקירת המתלונן מראשיתה מלאה פרטים רבים, לגבי הירי והאירוע (עוד לפני שהוצגו למתלונן הצילומים שנתפסו); הצילומים תואמים כמעט אחד לאחד את הודעת המתלונן, במיוחד ההודעה המרוחקת יותר בזמן, מיום 31/12/18. בהודעה זו זיהה המתלונן את המשיב עפ"י תמונה

16. שנית- קיימים מספר עדים אשר עמדו בקשר עם המתלונן, זמן קצר ביותר לאחר האירוע, ועוד טרם הגשת התלונה; מדובר בשלב זה המתלונן עדיין מצוי תחת סערה רגשית ודבריו אפוא מלבו ולפיו.

17. א. ראפת, דודו של בשאר (סומן 12) מתאר בהודעתו מיום 9/1/18 כי פגש בבשאר בבית אחותו סמוך לאחר האירוע; בשאר (המתלונן) היה בהיסטריה, כך אליבא ראפת, בוכה, ומספר כי "מוחמד אל סלים" ירה לעברו

ב. נשאת, אביו של בשאר המתלונן מספר, כי המתלונן התקשר אליו סמוך לאחר האירוע, וסיפר כי מוחמד אל סלים ירה עליו; אביו של המתלונן נשאל אם הוא מכיר את המשיב, וציין כי למשיב קעקוע על מרפקו (דבר שהוברר כנכון!)

ג. מזכר נ"ה מלמד על התכתבות בעניין האירוע, בין המתלונן ובין מוחמד וליד; המתלונן מספר למוחמד בהתרגשות כי המשיב ירה עליו, וכי המתלונן הגיש תלונה כנגד המשיב.

18. שלישית- קיימים מספר עדים שהעידו כי חרף טענות המשיב הרי שקיים סכסוך דמים בין הפלגים; ראה עדות באסל ג'בארין מיום 30/12 וכן עדות האני ג'בארין שהיה עד לאירוע (עדות מיום 30/12).

19. רביעית- חרף טענות המשיב כי אינו מכיר את המתלונן, קיימת עדות ג'עפר גבארין, שהעיד כי כולם היו נפגשים במספרה, אצלו, וכי הם מכירים משכבר. עדות מיום 15/1/19 סומנה 14.

20. צרף לכך העובדה כי נטען שאביו של המשיב, ז"ל, נראה משתמש באותו רכב סקודה, (תמונה מיום 11/12) והגע לכלל מסקנה כי קיימות די ראיות לכאורה להוכחת האישום.

21. לא מצאתי גם ממש בטענות המשיב לגבי הסתירות המהותיות כביכול; אשר לכמות האנשים ברכב- אין לי אלא להפנות להודעת האני גבארין, אשר הצהיר על קושי לראות פנים הרכב ונושא השחרת החלונות (ראה גם עדות בעל המוסך בנושא זה); אשר להיכרות בין המשיב והמתלונן- אין מדובר בסתירה אלא בנושא שלא בורר עד תום ומטבע הדברים יידון בהליך העיקרי; אשר לשאלת כמות היורדים מן הרכב- קיים פער זמנים

מהעת בה המשיב ירד מהרכב ועד שירד אחר מהרכב; בפער זמנים זה החל המשיב בירי, ובאופן טבעי תשומת לב המתלונן התמקדה בו ולא מן הנמנע כי כלל לא חזה בירידת אחר מהרכב, בשלב מאוחר יותר.

22. אני קובע כי קיימת תשתית ראייתית לכאורה להוכחת האישום; נוכח ההחלטה- בדיון הקרוב הטיעון אפוא יהיה בשאלת העילה והחלופה ועל ב"כ לעשות הטיעון קצר.

ניתנה היום, כ"ב שבט תשע"ט, 28 ינואר 2019, בהעדר הצדדים.